

forslag har jeg for mit Bedkommende ikke kunnet gaa med til, idet jeg maa holde paa Regeringsforslagets oprindelige Affattelse; jeg tør vel ogsaa antage, at i og for sig vilde den højtærede Minister helst have denne Affattelse, og at det, naar han nu har foreladt det, ikke er, fordi han anser det Forslag, haat nu har stillet, for bedre, men fordi han tror, at det er nødvendigt at foretage denne Redfættelse, naar det skal lykkes at faa Lovforslaget ført igennem. Det forekommer mig imidlertid ikke, at Faren for, at Lovforslaget ikke skulde kunne føres igennem, skulde være en tilstrækkelig Grund til at gaa til andre Sætter end Regeringsforslagets. Mod den højtærede Ministers Forslag, som det nu er, skal jeg indvende, at jeg finder det meget libet tiltalende at søge Erstatningen paa Rejsegodset. Det er for det første et Indgreb i noget, der nu er tilvant. Naar man nu vil gaa ned fra 50 til 40 Pd., vil det ramme de rejsende i meget stort Omfang, thi jeg er overbevist om, at ved længere Rejser er det mange Gange netop mellem 40 og 50 Pd., de rejsende medføre. Og samme Betragtning gælder ogsaa Indskrivningsgebyret, thi selv om det er ganske lille, ville Folk holde meget lidt af det, og man vil i Grunden betragte det som en lille Smule Prelleri, som en Smaalighed uden at ane, at det kan have stor økonomisk Betydning, og at det gaar ud paa at staafe en Godtgørelse for et Tab paa et andet Omraade. Jeg tror desuden ikke, at Maalet vil blive naaet, jeg tror ikke, at man vil faa Dækning, at Rejsegodset vil give en Forøgelse af disse Par Hundrede Tusinde Kroner, som man gerne skulde have ind mere. Det er nemlig min Overbevisning, at Folk paa en anden Maade ville søge at gaa udenom denne Bestemmelse med Hensyn til Rejsegodset og det paa en meget uheldig Maade, idet man vil oversylde Kupeerne med Rejsegods; og derved vilde det komme til at gaa akkurat, som det gaar nu ved disse velsignede Hjortendageskort, at de Folk, som rejse paa disse Kort, komme med et Par store Badsætte, for ikke at tale om Kuffexter, i Haanden — og det er jo næsten altid med de hurtige Tog, de rejse — og disse Badsætte og Kuffexter anbringe de saa i Krogen foran Klosetrummet paa 2den eller 1ste Klasse. Og det samme vil man gøre, hvis den omtalte Bestemmelse indføres; og derved vil man altsaa faa en Byrde og gaa glip af en Indtægt. Dertil kommer en anden Ting, som jeg tror vil bevirke en Nedgang, og det er den Omstændighed, at det hidtidige Forhold mellem Betalingen for at rejse paa 3dje og 2den Klasse, der nu er som 2 til 3,

forrykkes, saaledes at Forholdet bliver om trent som 1 til 2. Dette vil som sin naturlige Konsekvens let medføre, at adskillige Folk, der hidtil have rejst paa 2den Klasse for at have den dermed følgende Behagelighed, stønt det maaste medfører en Merudgift, som de egentlig helst vilde spare, fordi de ikke have saa store Kaar, ville tage 3dje Klassen Bilet, naar de kunne spare saa meget, som de ville kunne spare, naar Forholdet mellem Betalingen for at rejse paa 2den og 3dje Klasse bliver som 2 til 1. Derved vil Jærnbanen gaa glip af noget af den forøgede Indtægt, som Kørselen paa 2den Klasse giver i Sammenligning med Kørselen paa 3dje Klasse. Og dette vil jo navnlig gælde de kortere Distancer, som jo i Virkeligheden ere de, der tælle mest med Hensyn til Indtægter. Jeg tror derfor ikke, at man vil faa den Dækning, som man i saa høj Grad trænger til. Min Konklusion er derfor den, at skulde Tinget til Trods for alt Hensyn til den højtærede Minister stemme for mit Forslag, saa vil Forslaget komme til at gaa tilbage til det andet Ting, væsentlig i samme økonomiske Skikkelse som Regeringsforslaget, og saa maa det jo være det andet Tings Sag, om det vil tage Lovforslaget i denne Skikkelse. Vil det ikke tage det, saa faa vi ingen Lov i Mar, men saa kunne vi jo overveje denne Sag til næste Mar; og jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden vil være tabt noget ved, at man endnu i et Mar lever under den hidtidige Ordning. Det maa saa være Administrationens Sag at foretage de Forandringer, som man muligvis skulde se sig foranlediget til at foretage paa Grund af Forhandlingerne om Lovforslaget i Nøgledagen; og saa blev der Lejlighed til ny Overvejelser. Og der er der et Moment, man har fremdraget, og hvorved man maaste kunde raade Bod paa det hele, og det var, at vi ogsaa nedsatte 2den Klassen Takst noget; thi derved vilde vi bidrage til, at langt flere førte paa 2den Klasse; og derved vilde Jærnbanen faa en forøget Indtægt. Jeg tillader mig derfor at anbefale det af mig stillede Vædringsforslag. Konsekvensen af, at mit Vædringsforslag bliver vedtaget, vil da — hvad vistnok den højtærede Minister vil bekræfte — være, at Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 13 og Vædringsforslaget under Nr. 2 til § 14 samt Vædringsforslaget under Nr. 12 falde bort. Derfor maa jeg anbefale de Herrer, som ville stemme for mit Forslag, ogsaa at stemme imod Ministerens Forslag under Nr. 1, 2 og 12; og jeg tror, at den højtærede Minister vil indrømme, at det maa blive den naturlige Konsekvens.